

Op det sidste spørgsmål var det, jeg nævnte tidligere: Hvad er det egentlig for nogle refusionsordninger, vi har?

I løbet af en måned kom der svar fra ministeriet, så der er alle muligheder for de politikere i Folketinget og i Kommunaludvalget, der ønsker det, for at få belyst alle forholdene hurtigt og effektivt.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Svaret giver måske sig selv, for det er klart, at selvfølgelig er det et politisk ansvar.

Jeg mener ikke, og det tror jeg heller ikke er Kristeligt Folkepartis mening, at den kommission, der lægges op til her, skal tage politisk stilling i den forstand. Den skal skaffe grundlaget, så vi i Folketinget kan tage det politiske ansvar for at lave modeller, der er mere holdbare, mindre komplicerede og rammer mindre tilfældigt. Det er sådan set det, der ligger i det, sådan som jeg har forstået det.

Men jeg vil gerne understrege, at det er klart, at det er Folketingets ansvar, det er et politisk ansvar at sy de modeller sammen, der skal bruges. Vi har bare ikke grundlaget for at gøre det, og det er altså ikke nok at stille en række spørgsmål og få belyst nogle ting, for problemet er så sammensat. Det er vigtigt at se præcis, hvordan det hele hænger sammen, og det er der altså ikke rigtig nogen der kan, selv ikke hr. Klaus Hækkerup. Det vil jeg godt vædde en hel del på.

Lone Saaby Johansen (RV):

Vi har her et forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af en kommission, der skal kulegrave de kommunale bloktilskud og udligningsordninger, og på den anden side har vi Indenrigsministeriets Finansieringsudvalg, som her i efteråret har iværksat et udvalgsarbejde om vurdering af det kommunale udligningssystem. Begge lægger op til at se nærmere på det kommunale tilskuds- og udligningssystem, så vi kan få mere gennemskuelse og mere enkelthed, og de lægger også op til at sikre kommunernes økonomiske fundament, så vi kan komme de trængte kommuner til hjælp.

Det er alt sammen god radikal politik, og det er noget, vi kan bakke op om. Men umiddelbart kan det være svært at se forskel på forslaget og det udvalg, der er nedsat. Det kan godt være, at ambitionsniveauet er forskelligt, men jeg kan i hvert fald ikke se det ud af selve teksten, så derfor skal der være nogle rigtig gode argumenter

for at nedsætte en kommission ved siden af et udvalgsarbejde, som netop skal til at gå i gang.

Meldingen er altså, at som forslaget ligger her, kan Det Radikale Venstre ikke støtte det. Men vi vil da gerne melde os parat til at diskutere i det efterfølgende udvalgsarbejde, om der skal igangsættes noget analysearbejde, som hr. Knud Erik Kirkegaard foreslog, eller om vi måske skal snakke lidt mere om, hvad det egentlig er for nogle eksperter, der tales om, og om Kristeligt Folkeparti måske kan præcisere det yderligere.

Helge Bo Jensen (EL):

Da Enhedslisten ordfører, hr. Frank Aaen, ikke kan være til stede, skal jeg anføre følgende:

Der er tydeligvis problemer i det kommunale tilskuds- og udligningssystem. Nakskovs problem er velkendt, ligesom der er fattige kommuner, der er kommet i klemme. Derfor er spørgsmålet også behandlet i aftalerne om finansloven for 2001, og vi er tilfredse med, at der nu kommer et udvalgsarbejde om fremtidige ændringer i det kommunale tilskuds- og udligningssystem.

På den baggrund forekommer beslutningsforslaget sympatisk, men også lidt overflødig. Forslaget forekommer heller ikke at være helt stringent, når der i bemærkningerne står, at der er fattige og udsatte kommuner, der får for lidt, og det samtidig beklages, at en rig kommune som Hørsholm, der vel er en af landets rigeste overhovedet, bidrager med for meget. Det hænger ikke åbenlyst sammen, og i Enhedslisten synes vi i hvert fald ikke, at Hørsholms problem er så stort.

Selv om vi er enige i, at der er problemer i omlægningen af finansieringen af førtidspensionen, som førte til et dramatisk fald i antallet af tildelte pensioner, og at der, som det også nævnes i bemærkningerne, er problemer med de ændrede betalingsregler for vidtgående specialundersøgning, er det ikke det helt centrale. Der er efter vores mening mere tale om konkrete problemer på disse to områder, end at det er et udslag af problemer i det generelle tilskuds- og udligningssystem.

Det afgørende problem for kommunernes økonomi er i virkeligheden i højere grad et andet end tilskuds- og udligningssystemet, nemlig den barske økonomiske ramme på maksimalt 1 pct.s realvækst om året, der er aftalt mellem kommunerne og staten. Det er dét, der giver mange kommuner problemer med at få økonomien til at hænge sammen, fordi udgifterne til